

Gille 4 Çıkartma

6 hediye!

TILKI'DEN MEKTUP

Maket köy

TRT

Çocuk

DERGİSİ

Ayık Dergi Yılı: 2 Sayı: 18
Mart 2012 Fiyatı: 5 TL

Tarihin kahramanları, kahramanların tarihi var.

Sevimli Resimli Tarih

Çizen: Emirhan PERKER

İBRET LİK KAİME

Yıl 1916... Çanakkale'de İngiliz ve Fransız donanmaları büyük kayıp verip geri çekilmişti. Düşman gemilerinden zaman zaman bombardıman oluyorsa da savaş eski şiddetini yitirmiş durumdaydı. Bu yüzden Çanakkale'deki Türk birliklerinin çoğu, işgale uğramış Kafkas, Irak ve Filistin cephelerine sevk edilecekti. Okuduğu Mekteb-i Sultani'de (bugünkü adıyla Galatasaray Lisesi'nde) eğitimine ara verip Çanakkale'ye, ülke savunmasına giden 16-17 yaşlarındaki Mehmet Muzaffer adlı genci, komutanı yanına çağırdı. Silah ve cephanenin taşınmasında kullanılacak kamyon ve top arabalarının lastiğe ihtiyacı olduğunu ve

İstanbul'dan araba lastiği alıp gelmesini söyledi. Lastikler için

gerekli paranın kendisine verilmesi için Erkan-ı Harbiye Riyaseti'ne (Bugünkü adıyla Genel Kurmay Başkanlığı) yazılmış bir mektubu da eline tutuşturdu. Mehmet Muzaffer kısa sürede İstanbul'a geldi ve istenen lastikleri aramaya başladı. O yıllarda İstanbul'da hem kamyon sayısı çok az olduğu, hem de savaş sürdüğü için lastik bulmak kolay değildi. Ancak karaborsada bulunabiliyordu ve fiyatları hayli yüksekti.

Mehmet Muzaffer aradı, uğraştı, sonunda Karaköy'de Musevi bir tüccarda istenen lastikleri buldu. Fiyatları çok yüksekti ama yapacak bir şey yoktu. Gerekli parayı almak için Harbiye'ye gitti. Onu bir komutanın huzuruna çıkardılar. Komutan, "Bu parayla ne alınacak?" diye sordu. Mehmet Muzaffer, "Kamyon lastiği" diye cevap verince komutan, "Bana bak oğlum" dedi, "Ben askerin ayağına postal sirtına kaput dahi alamıyorum. Lastiklerin parası için bir çözüm bulmamız lazım. Ama hal çaresi nedir bilmiyorum. Düşüneceğim lakin sen de bir çözüm düşün."

Mehmet Muzaffer, çaresiz ayrıldı oradan. Cephede lastiğe ihtiyaç vardı ve eli boş dönemezdi. Düşüne düşün yürürken gözleri ışıldı birden. Doğruca lastikleri alacağı dükkâna gitti ve tüccara, "Paranın Merkez Komutanlığı'ndan verilmesi akşamı bulacak. Fakat lastikleri akşam alamam, çünkü koyacak yerim yok. Yarın sabah da erkenden vapurum kalkacak. O yüzden yarın, sabah ezanı vaktinde teslim alacağım malları, Mutlaka o vakitte hazır edin!" dedi. Oldukça kârlı bir satış yapacak olan Tüccar, memnuniyetle "Peki" dedi. Mehmet Muzaffer dükkandan çıkarken, "Unutmadan söyleyeyim" dedi, "Ödeme altınla değil, kağıt para ile yapılacak, bilginiz olsun!" Tüccar, "Peki" dedi yine memnuniyetle.

O yıllara kadar Osmanlı'da alışveriş altın ve gümüş paralarla yapılıyordu. Birinci Dünya Savaşı yıllarında devlet ilk kez çok az da olsa, kâğıt para basmıştı ve kimi ödemelerini bu paralarla yapıyordu. "Kaime" denen kağıt para bankaya gidilip bozduruluyor, karşılığında altın ve gümüş para alınıyordu.

Mehmet Muzaffer ertesi sabah, daha gün ağarmadan Merkez Komutanlığı'ndan sağladığı araba ve askerlerle dükkâna gitti. Tüccar istenen malları hazırlamıştı. Fenerin aydınlattığı loş ışıkta yükleme yapıldı ve Mehmet Muzaffer, cebinden çıkardığı 100'lük kaimeyi tüccara verdi. Tüccar parayı aldı göz ucuyla inceledi paranın üstünde yazması gereken " Bedeli Dersaadet'te altın olarak ödenecektir." yerine "Bedeli Çanakkale'de ödenecektir." yazıyordu. Bir paraya, bir Mehmet Muzafferin vatan sevgisi ile dolu kararlı yüzüne baktı ve parayı çekmecesine koydu. Yükler atların çektiği araba ile önce Sirkeci'ye götürüldü, oradan da gemiye aktarıldı. Az sonra yüklerle birlikte Mehmet Muzaffer Çanakkale'nin yolunu tutmuştu.

Karaköylü tüccar o günlerde olayın üstüne gitmedi. Olaydan haberdar olan Şehzade Abdülhalim Efendi tüccarı buldurup alacağını ödedi. Taklit parayı da ibretlik bir kaime olarak sakladı.

Mehmet Muzaffer'in vatani kurtarmak için bulduğu çözüm, yani gerçeğinden ayırt edilmeyen taklit parası bugün Emniyet Müzesi'nde koruma altına alınmıştır.

Çilli Tavuk

Derya İpek ÖZBAY

LAPA LAPA

Dışarıda beş metre kar var ve uçuş planlarımı ertelemek mecburiyetindeyim.

Çok sıkıldım.

Dışarıya bakılırsa canın biraz daha sıkılacağı benziyor.

Can sıkıntısından patlamak üzereyim.

Kestane pişirdim ister misin?

PUFF

PUFF

PUFF

Teşekkür ederim yedim ben.

Maceracı kişiliğimi dinliyor ve dışarı çıkıyorum.

Bu kitabı yeni aldım.

İsim şehir oynayalım.

Sekizinci kez oynadık.

Onu dün okumuştum.

Bir saat sonra...

Nerede kaldı?

Macera peşinde kaybolmuş olabilir mi acaba?

Ben gidip bakayım.

Nasıl?

Buraya baksanız iyi olur.

Ne var ki?

Ne oldu ki?

HEYOO!

GELSENİZE!

Biraz zor oldu ama

On beş tane kardan adam yaptım, keyfim yerine geldi.

Çok güzel olmuş.

Ortalama bir insanda
30.000-100.000 adet
saç olduğunu,
hergün yaklaşık
100 tanesinin döküldüğünü...

Yavru bir
balinanın
boyunun 10 m.
olduğunu...

Salyangozların
diş sayısının
25.000
civarında
olduğunu...

bunları biliyor musunuz?

Şempanzelerin
yüzme bilmediklerini...

Ortalama bir erkeğin,
hayatının
3.350 saatini
traş olmakla geçirdiğini...

Eyfel kulesinin yapımında
toplam 6400 ton ağırlığında
18.100 adet demir
parçası kullanıldığını...

Kutup ayılarının hepsinin
solak olduğunu...

6

Yazan: Melik Özlem SEZER
Çizen: Emrah CILDIR, Zerrin ERGEN

Acaba bir ay boyunca tükettiğimiz
şeylerin paketlerini hiç atmasak ne
olurdu?

**TÜKETMEM
KENDİMİ**

Örneğin boş paketleri, kutuları, şişeleri
salondaki halının üstüne atarak bir ay boyunca?

Ya bunu üç ay yapsak?

Altı ay?

Bir yıl?

Gerçek şu ki çok fazla şey
tüketiyoruz. Daha da kötüsü
tüketemeyeceğimiz kadar çok
şey alıyoruz.

TL

Bu yüzden de evde bazen
bize bile yer kalmıyor.

Annem ne zaman temizlik
yapsa, kapının önüne bir sürü
eşya koyuyor.

Babam bu çöpleri karıştırıp
kucak dolusu eşyayı geri
çıkartıyor.

Ama hiçbirini kullanmıyor.

7

Neslihan ve Dudu Nine

Yazarı: Berna KAYRA MUTLU
Çizen: Tuba KOYUNCU

Yaşlılar Haftası gelmişti. Neslihan tüm huzurevi sakinlerine bir sürpriz hazırlamıştı. Cumartesi günü havanın güneşli olacağı öğrenilmiş, sabah erkenden hazırlanarak huzurevine gidilmişti. Neslihan, anne babası ve arkadaşları ile huzurevinin bahçesinde bir piknik düzenlemeye karar vermişti. Huzurevinin yönetiminin de desteği ile bahçe çocuklar tarafından temizlendi, masa ve sandalyeler düzenlendi. Hazırlanan yiyecek ve içecekler ikrama hazırlandı. O gün bütün yaşlılar mart ayı olmasına rağmen omuzlarında şalları dizlerinde battaniyeleri ile bahçede toplanmanın mutluluğu içindeydiler.

Neslihan ve arkadaşları öyle bir hediye tasarlamışlardı ki bu hediyeler hem Dudu Nine gibi nineleri hem de onların huzurevi sakini arkadaşları dedeleri mutlu edecekti.

Dudu Nine, "Ah Neslihan gene nelerin peşindesin böyle? Yüzündeki gülümseme de ne oluyor bakalım?" diye takıldı Neslihan'a.

-Hadi ama Dudu Nine üstüne hırkanı geçir de inelim artık bahçeye, dedi Neslihan.

Neslihan babasının yardımıyla bir yün firması ile anlaşmış, onların sponsorluğunu istemiş ve huzurevi sakinlerinin tüm kadınlarına istedikleri renklerden seçebilecekleri yünler ayarlamıştı. Tabii erkekleri de düşünmüşlerdi. Zavallı dedeler kadınların yünlerini çözmelerine yardım etmekten gazete bile okuyamaz hale gelmişlerdi. Ne zaman elinde yün olan bir arkadaşlarını görseler oradan kaçmak istiyorlardı. Tabii kadınlar eteklerinde oturmuş kedilerle huzurevinin en sıcak köşelerini ele geçirmişlerdi. Dudu Nine'nin kankası Hasan Dede Neslihan'ın son gelişinde kendisi gibi tüm erkekleri kurtaracak bir çözüm bulmasını istemişti.

"Ah kızım şu düştüğümüz hallere bak, hayır da diyemiyoruz hanımlara, ama bütün gün esir alınıyoruz! Elleri bağlı mahkumlar gibi kalakalıyoruz." diye de sızlanmıştı.

Bahçede toplanıldığında, kadınların açtığı hediye paketlerini gören erkeklerin neredeyse yüreğine inecekti. Neslihan ve arkadaşları tanıdık bir marangozun oğlunun icadı olan hediyeleri Hasan Dede ve arkadaşlarına takdim ederken gülümsemekten kendilerini alamadılar. Hediye; ahşaptan yapılmış, iki kolun omuz genişliğinde iki yana açılmış hali gibi durduğu birer kitaplıktı. Böylece bir tarafta Dudu Nine ve arkadaşları yün açacak ve yün saracak, diğer tarafta oturan Hasan Dede veya diğer arkadaşları gazete veya kitaplarını ahşap rafa yerleştirip elleri yorulmadan okuyacak. Yeni aletin ne işe yaradığını anlatmak için Neslihan ve bir arkadaşı role girdiler. Bunu gören herkes gülmeye başladı. O sene yaşlılar haftasında huzurevinden kahkahalar yükseldi.

DOĞA TEKNOLOJİYE İPUCU VERİR

HIZLI TRENLER

Hızlı trenler 300 km/s hızla giderlerken tünele girdiklerinde hava basıncı artar ve büyük ses patlamaları olur. Basınç dalgasının etkisiyle oluşan gürültü hem insanları rahatsız edecek kadar fazla olur hem de trenin dengesini bozabilir. Bu sorunu çözmek için 2 yol vardır. Ya tünelleri geniş geniş yapmalıyız ya da trenin tünele giren burnunu basınç patlaması yapmayacak şekilde tasarlamalıyız. Birinci yol çok pahalıdır. Yol için ise çok düşünmek gerekiyordu. Ama mühendislerin imdadına **YALIÇAPKINI** kuşu yetişti. Yalıçapkını suya dalarken, tıpkı trenin tünele girdiği zamanki gibi büyük bir dalışla dalar ama bu dalıştan sonra hiç ses çıkarmaz.

GAGALARI KARŞILAŞTIR

Yalıçapkını'nın gagası yakından incelenecek olursa alt ve üst gaganın kesitinin de aynen böyle olduğu görülür. Yalıçapkını kuşundaki bu eşsiz tasarım sadece bir örnektir. Doğadaki tüm canlılar, hayatlarını devam ettirmelerine imkan tanıyacak kusursuz tasarımlarıyla insanlara örnek olacak şekilde yaratılmıştır.

Şu ninem bir garip, unutuyor kelimeleri arada bir! Bu yüzden de unuttuğu kelimenin kendisi için anlamını söylüyor. Bizi bazen güldürüyor, bazen düşündürüyor. Eğer sen de ninem gibi bir sözlük yazmak istersen, gönder yazdıklarını ona. Bakalım ninem ne diyecek bunlara? Adres, sayfanın en altında..

Arı: Vız vız sazi

Bağcık: Ayakkabı kravatu

Takvim: Zaman muhasebecisi

Dikiş iğnesi: Ağız iplikli çubuk

Toplu iğne: Başı topuzlu çubuk

Leylek: Ağız makas, çöp bacağı rakkas

Yeşil soğan: Gelin kızın saçları

Tava: Gözleme hoplatıcı

Kar: Şekersiz (diyet) dondurma
(Ninem temiz bir yerden kar buldu mu, örneğin dağ başında, karın üstüne pekmezi boca edip bir yer ki sorma! Artık ona diyetten laf açma!)

Karadut: Kınacı dut

Çorap: Ayak mintani

Netbook: Işıklı kitap

Dolu: Kar leblebisi

Sen de güldürmek ister misin ninemi?
Öyleyse, al e-mektup adresini:
nineminsozlugu@trtcocukdergisi.com

TATSIZ BİR BAL HİKAYESİ

Yazan: Burhan EREN
Çizen: Derya IŞIK ÖZBAY

Başlığa bakıp "İçinde bal olur da, bir hikâye tatsız olur mu?" demeyin. Olur. Hem de bal gibi olur. Anlatınca hak vereceksiniz bana. Hikâyeyi anlatmadan önce ilginç bir kuştan söz etmeliyim: Afrika'da yaşayan bir kuş türü var, adı balkılavuzu. Bal mumu ve peteklerde kalan arı larvalarıyla beslenir bu kuş türü. Adını da buradan alır zaten. Tek başlarına arı kovanlarına gidip oradaki bal mumunu almak, imkânsızdır onlar için. Çünkü arılar buna karşı koyarlar. O yüzden bir balkılavuzu, ormanda içi bal dolu bir kovan keşfettiğinde, 'balporsuğu' denen ve balla beslenen bir porsuk türünün ya da insanların karşısına çıkıp onların önü sıra, döne döne uçar ve özel sesler çıkarır. Bu hareketlerin anlamını bilen balporsukları ve yöre insanları, onu izler ve kuşun kılavuzluğunda balla dolu kovana ulaşır. İnsanlar ve porsuklar kovandan balı alınca, balkılavuzları da peteklerdeki larvaları ve bal mumunu yerler. Bizim hikâyemiz de böyle başlıyor; bir balkılavuzunun, ormanda balla dolu bir kovani keşfetmesiyle...

Karnı epeyce acıkmış ve bu yüzden ormanda keşfe çıkmış balkılavuzu, çok geçmeden bir arı sürüsü ile karşılaştı ve onları takip etmeye başladı. Tahmin ettiği gibi arılar, uçtu uçtu ve sonunda bir ağacın kovuğuna kurdukları bir kovana girdi. Balkılavuzu ağacın yerini iyice kafasına yerleştirdikten sonra bir insan ya da bir balporsuğu bulmak üzere, ormanda yeniden keşfe çıktı. Şansı yaver gidiyordu o gün. Yine çok geçmeden bir insan grubu ile karşılaştı. Ellerinde tüfekleri, bellerinde fişekleri, başlarında şapkaları, çevrelerini sessizce kollayarak ilerleyen sekiz on kadar insanla... Onları gören diğer kuşlar ve hayvanlar kaçıştıkları halde, balkılavuzu yanlarına gidip şakiyarak grubun önünde uçmaya başladı. Balkılavuzu orada öyle uça dursun, biz ormanın, elleri tüfekli bu davetsiz misafirlerini tanıyalım: Avrupa'nın çeşitli şehirlerinden Afrika'ya, safariye gelmiş bir avcı grubuydu bunlar. Kendi ülkelerinde öldürebilecekleri vahşi hayvan yok denecek kadar azaldığı, kalanların ise vurulması artık devletleri tarafından yasaklandığı için Afrika'ya gelmişler ve safariye çıkmışlardı. Beklentileri büyüktü; bir sürü aslan, kaplan, gergedan ve ayı öldürmeyi istiyor, çıktıkları safariden, kalan hayatları boyunca böbürlenerek anlatacakları bir sürü av hikâyesi ile evlerine dönmek istiyorlardı. Yerli bir av rehberinin eşliğinde, o sabahın alacakaranlığında ormana gelmişler, gün ikinci vaktine gelmesine rağmen, dişe dokunur bir av bulamamışlardı.

Gerçi, yavrularına telaşla yiyecek arayan ve bu yüzden grubu fark edemeyen bir kunduzu ve nehre su içmeye inmiş bir geyiği vurmuşlardı. Ama bu yetmemişti onlara. Kocaman bir ayı ya da aslanla karşılaşmış onu öldürmek ve dostlarına esaslı bir av hikâyesi anlatmak istiyorlardı. Ellerinde tüfekleri, içlerinde bu amansız istekleri ile etrafi kollayarak yürüyorlardı.

İşte tam bu sırada önlerine küçük bir kuş çıkmış, diğer bütün hayvanlar onları ve tüfeklerini uzaktan görür görmez kaçmasına rağmen o, inatla hemen önlerinde uçmaya başlamıştı. Gruptakilerden biri, küçücük bir kuşun burunlarının dibinde bu kadar pervasızca uçmasına içerledi ve durup tüfeğini kuşa doğrulttu. Grubun av törenine rehberlik eden yerli, "Durun!" dedi, "O bir balkılavuzu..." Beriki tüfeğini indirmeden ve namlusunun ucu ile uçan kuşu takip ederek, "Neyse ne" dedi, "Böyle uçup durması sinirime dokunuyor." Yerli, bir çırpıda balkılavuzlarını anlattı ve kendilerini tatlı bir ziyafetin beklediğini anlattı. İçlerinden bir kaç, "Ne yani, biz buraya onca mesafeden bal yemek için mi geldik?" dedi biraz sinirlenerek. Diğerleri ise "Anlatacağımız değişik bir hikâye olacak, bırakalım bizi bal kovanına götürsün." dedi. İkinci öneri kabul edildi. Balkılavuzuna nişan alan avcı da, tüfeğini gönülsüz indirdi ve diğerlerine uydu. Önde balkılavuzu uçup şakiyarak, arkalarında yerli rehber heyecanla, onun arkasında avcılar kimileri gönüllü, kimileri gönülsüz, birbirlerini takip ettiler. Derken kuş bir ağacın dalına kondu. Rehber, gözleri ışıdayarak, "Burada!" dedi kuşun konduğu ağacı göstererek, "Bal bu ağacın kovuğunda!" Rehber ağacın hemen dibinde çabucak bir ateş yaktı ve ateşe, çevreden bulduğu değişik otlar attı. Yoğun dumana dayanamayan arılar, bir süre sonra kovandan çıktı ve küçük bir toz bulutu oluşturarak uçup gittiler. Rehber bal dolu petekleri çıkarmaya başladı. Olup biteni uzaktan izleyen avcıların bazıları çantalarından kameralarını çıkarıp ilk kez karşılaştıkları bal avının fotoğrafını çekiyordu. Balkılavuzu ise kovanının olduğu ağacın dalında, diğer balkılavuzları ve başka kuşlar ise

daha uzaktaki ağaçların dallarında sessizce, grubun balı alıp gitmesini bekliyor, kendilerini birazdan peteklerde kalacak bal mumu ve larvalardan oluşan ziyafete hazırlıyordu. Tam bu sırada, ormanda birden yeri göğü inleyen bir ses duyuldu: **GÜÜÜÜmmmm!**

Peşinden kuş çığlıkları ve kanat sesleriyle örülmüş büyük bir gürültü koptu ormanda. Binlerce kuş havalandı gökyüzüne. Balkılavuzunu yolda vurmaya niyetlenen avcı, yarım kalan arzusunu tamamlamış, balkılavuzu konduğu daldan usulca yere düşmüştü. Zavallı kuş, olup bitene hayret eder gibi gözlerini iri iri açmış, "Ama nasıl olur?" der gibi bakıyordu. Rehber, koşup balkılavuzunu avucuna aldı ve avcının yanına geldi. "Bu bir balkılavuzuydu, nasıl vurdunuz!" dedi ağlamaklı ve sinirli bir sesle. Avcı ise gülererek "Tamam balı gösterdi ve görevini tamamladı, niye uzatıyorsun?" diye cevapladı rehberi. Bal avından hoşnut kalmayan grup toparlandı, çaresiz ve üzgün rehberlerinin kılavuzluğunda, daha iyi bir avla karşılaşmak için yollarına devam etti. Avcılar, o gün istedikleri bir avla karşılaştılar mı, esaslı bir av hikâyesi ile evlerine döndüler mi bilmiyorum. Ama onlara rehberlik eden ve o gün mesleğini bırakan yerlinin anlattığına göre, yerde kalan o bal peteklerine, bozulmuş kovandaki bal mumuna ve larvalara, ne başka bir balkılavuzu, ne de bir canlı hiç dokunmamış. Öylece toprağa karışmışlar. Dahası, o günden sonra Afrika ormanlarında hiçbir balkılavuzu, insanların önü sıra uçup onları bal kovanlarına götürmemiş. Hoş, artık kimse, bal bulmak ya da bir balkılavuzu ile karşılaşmak için ormana gitmeye zahmet etmiyor. Çünkü arıları bir kovana hapsedip onlara şekerli su vererek istediğimiz kadar bal üretmeyi keşfettik biliyorsunuz. İnsanoğlu, sadece hayvanların değil, kendi ağzının tadını da kaçırdı anlayacağınız.

TÜRK DÜNYASI'NDAN BİLMECELER

Orta Asya'daki Türk kardeşlerimiz bize kendi lehçeleriyle bilmece sorular. Ne kadar da Anadolu Türkçesine benziyor değil mi? Dikkatlice okuyunca hemen bulabilirsiniz.

Azerbaycan

Ganadı var uça bilmez
Guru yerde gaça bilmez

Özbekistan

Kiçine gana sarı kişi
Özü içkeri, sakalı tışkari

Kırgızistan

Höl atdim
Kuruk çikdi

Atdan biyik
Koydana lasa

Kazakistan

Arı canı ak kaya
Beri canı ak kaya
Ortasında sarı maya

Karacay

Gızıl öküz yatan yerinde
ot bitmez

Tataristan

EGE BÖLGESİ'NDE BİR ŞEYLER KARIŞMIŞ

Esra Bozeli

Ne nerededir?
Haydi doğrusunu yazalım.

KÜTAHYA:.....
MANİSA:.....
İZMİR:.....
AYDIN:.....

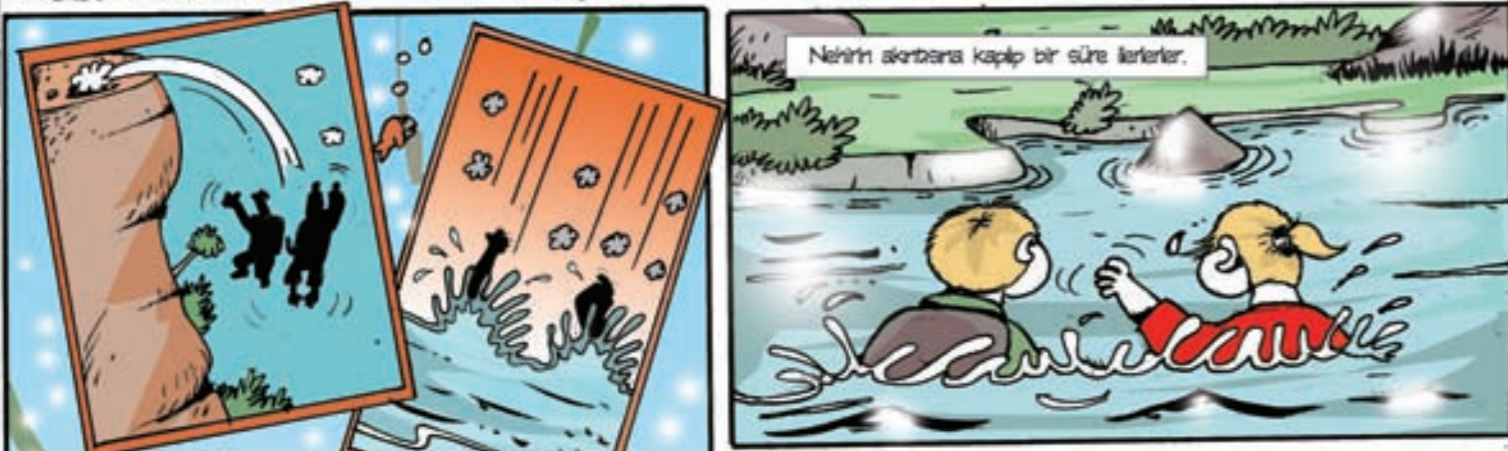
MUĞLA:.....
DENİZLİ:.....
AFYON:.....
UŞAK:.....

TİYATRO ZAMANI

Burcu OCAK

Gözde; konusu kötü söz söyleyenlerin ne hale geldiğini anlatan müzik, dans ve komedi içeren bir oyun izlemek istiyor. Esra; babalarıyla yaşayan iki kardeşin aynı mahallede yaşayan insanlar ile aralarında geçen ilginç olayları anlatan bir oyun izlemek istiyor. Çağrı ise; okumakta olduğu çizgi romandaki kahramanın canlanması ve bunun üzerine gelişen heyecanlı olaylar ile ilgili bir oyunu seçiyor. Selim; konusu bir Dede Korkut hikayesinden kurgulanmış olan oyunu seçiyor. Bayram da; zalim bir kralın yönettiği ülkede fakir bir ailenin başına gelen ilginç olaylar ile ilgili oyunu izlemek istiyor. Sizce, hangi çocuk, tiyatrodaki afişleri olan oyunlardan hangisi için bilet alacak?

KUYRUKLU YILDIZLAR

En önemlisi Halley Kuyruklu yıldızdır. Edmond Halley 1758'de kuyruklu yıldız geçeceğini tahmin etmiş. Gerçekten geçtiği için onun anısına Halley Kuyruklu Yıldız denmiştir.

Halley kuyruklu yıldızının 76 yılda bir turunu tamamladığı biliniyor.

En son 1910 ve 1986 yılında geçtiği bilinen Halley kuyruklu yıldızının 2062'nin başında geçeceği düşünülüyor.

Kuyruklu yıldız kaçmadan özelliklerini iyice öğrenelim. Yoksa uzayda 76 sene daha onu beklemem gerekir.

McNaught Kuyruklu Yıldızı 2007 yılının ocak ayında gözlemlenmiştir.

Huh! puh!
Ne kadar uzun kuyruğu varmış koş koş bitiremedim.

Donmuş su ve gazlar Güneş ışığının sıcaklığı ile eriyince kuyruk oluşturur.

Kuyruklu yıldız ilerlerken arkasında tozlar bırakır. Bu tozlar Dünya'ya denk geldiği zaman günler süren göktaşı yağmurları oluşur.

Şehir ışıklarından uzak bir yerden gökyüzünü izlediğimiz bir gecede gökte sütun halinde yükselen bir ışık görebiliriz. Bu ışık, Güneş ışığını yansıtmasıyla kuyruklu yıldızların bıraktığı tozlardır.

Yaşasın kuyruğunu yakaladım artık daha fazla ilerleyemez

Tuba Betül SÜMER
Emrah ÇİLDİR

Tipik bir kuyruklu yıldızda; saç (koma), çekirdek (nüve), hidrojen zarfı(bulut) ve 2 tane kuyruk vardır.

Kuyruklu yıldızlar Güneş Sistemi'ndeki bir cisimle çarpışarak, uzaya fırlayarak ya da yanarak yok olurlar.

Güneşe yaklaştım, daha çok görüneceğim ve daha çok ısınacağım. Sanırım çok parlak olacağım ve genişleyip kocaman olacağım.

Dünya atmosferi bizi korur ve bu göktaşları atmosfere girince yanarak yok olur. Bir göktaşını atmosferimizde yanarken gördüğümüzde "yıldız kaydı" deriz.

YUKARI BAK

yahya nerede?

YAHYA KÜTÜPHANEDE

1 Yahya'yı bulalım.

2 Elindeki çantayla yürüyen adamı görebildin mi?

2

3 TRT Çocuk satıcısı acaba nereye saklanmış?

4 Arkasını dönmüş Ahmet abi'yi bulabildin mi?

4

5 Kaç tane kedimiz var acaba?

5

